

BENICARLÓ

CRÒNICA

Setmanari d'Informació i Divulgació Cultural
Nº 25 - Any III - 23 d'abril 1987 - 100 ptes.

**La
Comissió
de Festes
presenta
la
programació**

Pàg. 8

**Especial
Dia del
Llibre**

Pàgs. 13-21

**Important
victòria del
Benicarló**

Pàg. 24

DIA DEL LLIBRE

DARRERA LA GATERA

Balanç urbanístic

Aprofitant aquesta secció també farem un balanç dels diferents aspectes que es van proposar per analitzar a la revista de cara a les properes eleccions municipals.

El primer tema proposat era la política urbanística. Tots sincerament reconeixem l'actual situació, i actuació, urbanística del nostre poble no deixi de ser prou fotuda, també sabem que part d'aquesta situació és herència dels passats ajuntaments franquistes, però tanmateix cal reconèixer que la política urbanística del grup independent Garbi ho ha existit, o ha estat quasi nul·la, i que moltíssimes actuacions s'han fet a corre cuita davant períodes electorals.

O sinó analitzem les diferents realitzacions urbanístiques dels últims vuit anys d'ajuntament democràtic:

– En la primera legislatura es va començar el poliesportiu i aleshores d'ara encara està per finalitzar-lo a més a més s'ha fet a un lloc on no li pertocava segons l'actual PGUB, és a dir quan es van iniciar les obres l'ajuntament ja sabia que aquell lloc al pla d'urbanisme no era ni zona verda ni esportiva, però ho van fer allí. Aquesta construcció ens ha demostrat també la manca d'interès per part dels regidors, ja que és incomprendible que una obra tan important per a l'esport benicarlado s'haja trigat tants anys per a finalitzar-la.

– El Casal Municipal va ser un encert fer-lo per la necessitat que tenia, i té, Benicarló d'un lloc de reunió, de les diferents associacions culturals i esportives, així com d'un lloc per a conferències, exposicions, biblioteca,... Però també hi havia una proposta de fer al monestir de Sant Francesc una veritable Casa de Cultura aprofitant l'església per a construir l'auditorium. D'això mai més hem sentit parlar, més bé tot el contrari ara ens diuen que la Casa de Cultura és farà a la Fundació Compte Fibla. Quants anys haurem de seguir esperant-la?

– Una altra actuació urbanística del grup independent ha estat l'elecció de la Casa de la Baronesa com futur ajuntament i que des d'aquestes línies ja hem criticat pel seu elevat cost i perquè no resoldrà totes les necessitats de Benicarló ni tampoc podrà aglutinar allí tots els serveis de la ciutat (jutjat de pau, sala de casaments civils, oficina de turisme...). A més a més s'ha fet l'errada de deixar destruir l'únic interessant de la casa: el seu jardí amb els plataners i palmeres centenaris.

– Després de tants anys d'esperar-lo ens van aprobar el PGUB des de Castelló, per tant des d'ara regu-

larà tot el creixement de la ciutat i el terme. Ara bé després de tants tira i afliuixa per part dels interessats no es comprén com encara hi ha llocs sense programar, com certs llocs vitals del poble (mar Xica) els cataloguen com zona industrial com per a fer-se un petit xalet demanen 2.000 m², ..., és a dir tenim un pla d'urbanisme que encara no ens solucione tots els problemes urbanístics del poble.

– Durant aquests anys s'han arreglat alguns carrers amb paviment i enllumenat nou, però encara hi ha moltíssims que els manque la infraestructura d'aquests serveis: paviment, llum, aigua, voreres,...

– Tampoc l'ajuntament a dut a terme una política de control de les construccions ilegals de xalets, pisos, almacens,... tan dins com fora del casc urbà.

– Els accessos al col·legi públic Jaume I i a l'Institut continuen sense ordenar-se, malgrat haver-se denunciat continuament la seua perillositat. Només ara davant eleccions l'ajuntament ha enderrocat part de la casa que hi ha a l'entrada del camí Artola, però res més.

– No cal parlar dels nostres jardins i zones verdes, o no existeixen o fan vergonya.

– La manca d'actuació urbanística de cara als infants té el seu màxim exponent a la plaça Sant Andrés on les instal·lacions d'esbarjo són encara les mateixes que hi havien a la plaça de la Taüd, és a dir des de fa quasi vint anys els infants tenen els mateixos gronxadors, tobogan,... i això que el lloc done per a molt més, ara com no voten!

– Per a finalitzar l'actual legislatura tot l'ajuntament ens ha regalat una depuradora de mariscs sense consultar a ningú hipotecant el futur turístic de la zona de la Mar Xica. No cal incidir sobre la seua nocivitat, des d'aquestes pàgines ja s'han dit moltes coses.

– També podríem parlar del Centre de Salut, de la urbanització de l'avinguda Catalunya, de la situació del passeig de l'estació, dels problemes circulatoris durant l'estiu, de la manca d'aparcaments,..., és a dir hi queden moltíssimes més coses a valorar, però el que quede ben clar és que ara per ara l'actuació urbanística ha estat prou deficient i per això cal esperar que el nou consistori prengui les mesures més adients per a planificar la futura política urbanística d'una manera més coherent i positiva per a Benicarló.

XIMO BUENO

FOLIO Y MEDIO

El cotilleo

Comadreo, chismorreio, cotilleo, dígase como se diga, que para el caso es lo mismo, es la acción y afición que lenta, pertinaz, minuciosamente produce en la persona una imperiosa e incontenente necesidad de segregar deyecciones intempestivas sobre los defectos y errores que se suponen en el ser ajeno.

Y el que esté libre de ello que tire la primera piedra, pero aquí, entre nosotros, hay más chismosos de los que tocarían per cápita de hacerse una estadística general.

El caldo de cultivo para que prospere la especie no escasea. Pau Riba cree que el cotilleo se debe a una infección vírica cuyo síntoma principal es la incontinencia. De ser así, las condiciones para que la plaga se desarrolle en Benicarló son óptimas. Porque la víctima del cotilleo siempre está a las espaldas del que subrepticamente eyacula la afrenta, lo que elude la acusación noble y lícita. Además, el chismoso cuenta casi siempre con la presencia de más de una comparsa, coensalivadores con quienes puede intercambiar la pelotilla, almacenada en su gran buche, capaz de crear, criar y almacenar los más inverosímiles chismes, que para eso dispone de cantidades ingentes de envidia, saña, presunción, suspicacia, vanidad, mala fe y condimentos adecuados.

El marco propicio y el agente desencadenante no faltan.

Para una de las aficiones más antiguas del mundo, los setecientos cincuenta años de Benicarló bastan para que el provocador de oficio, cizañero y murmurador, lleve la batuta, o la lavativa, y desate el desastre ¿Es esto sano?

No sé. Pero, gusta.

Difamar, criticar al prójimo sobre la base de inciertas suposiciones, es algo que gusta. Gusta tanto que debería considerarse como una necesidad imperiosa, cuya satisfacción es imprescindible para la salud mental.

Algo crucial para la salud mental de la persona.

Creo que Benicarló Crònica es la plataforma ideal, porque permite sacar al comadreo de su precario estado actual, al permitir ejercerlo abiertamente y a gran escala y darle la importancia que merece.

A través de nuestras páginas todo el mundo tiene derecho a meterse con quien quiere, a difamar a quien quiere y a criticar lo que quiere. Sin necesidad de dar la cara, de comprometerse directamente, ya que las señas de identidad pueden ser verdaderas o falsas, se puede provocar el duelo a sable, a pluma escopera o a escoplo, aún de media alfajía.

La calumnia, el escario, el sarcasmo y la burla pueden lanzarse sin tapujos, Y si falla, ahí está "Castellón diario".

BENICARLÓ

CRÒNICA

Edita:
Associació Cultural Alambor
C/ Sant Francesc, 101
Casal Municipal
12580 Benicarló
Països Catalans

Director:
Carlos Carrero de Lara

Consell de Redacció:
Joaquim Bueno i Bosch,
Ramon Paris i Peñaranda,
Josep Manuel San Abdón i Queralt,
Josep Igual i Febrer,
Pedro Sánchez Láinez,
Maite Gómez Blat

Caps de secció:
J. V. Ferrer i Julià (Local, Esports,
Fotografia).
J. M. San Abdón, Josep Igual
(Cultura, Espectacles i TV).
Ximo Bueno (Opinió)

Col·laboradors:

Marcel·li Piñana i Edo,
Joan Ramon Segarra,
Joan Ferré, Vicent Armau,
Àlvar Añó, Manuel Garcia Grau,
José Maria Ganzenmüller, Sergi Nebot,
José Palanques

Administració i Subscripcions:
P. Sánchez Láinez i Mayte Gómez

Distribució:
Joan M. Ferrer

Publicitat:
Josvi Publicidad, San Francisco, 41,
Tel.: 47 28 18
Publivaquer, Arcipreste Bono, 43
(Vinaròs) Tel.: 45 19 35

Imprimeix:

Jordi Dassoy, Impressor
Sant Carles de la Ràpita

Dipòsit Legal: CS-605-85

IMPORTANT: La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions publicades és de qui signa l'escrit. La Redacció es reserva el dret d'acurar el text per motius de compaginació de tots els articles que sobrepassen les vint ratlles mecanografiades a doble espai. Tanmateix, hauran d'anar signats tots els originals amb l'adreça i DNI, encara que puguin aparèixer amb el seudònim.

El termini de recepció de les col·laboracions serà el dijous de cada setmana

Per la concreció territorial d'identitat pròpia El Sénia-Països Catalans

La definició de comarca cal atribuir-la a una sèrie de factors i criteris de naturalitat.

La comarca, El Sénia, és una unitat de vida col·lectiva que forma part d'una unitat superior: Països Catalans (PP.CC.) indispensable funcionalment.

La comarca del Sénia ha estat definida d'una manera natural tenint en compte:

- 1.— *Les característiques fisiogràfiques.*
- 2.— *Afinitat en les activitats socio-culturals.*
- 3.— *Afinitat en les activitats econòmiques.*
- 4.— *Capacitat de serveis.*
- 5.— *Aptitud funcional.*

1.— Les característiques fisiogràfiques. Hi ha una plana, la nostra, que es perllonga des de Peñíscola fins a Alcanar, Ulldecona, La Sénia... Per tant, és artificiosament separar orogràficament aquestes poblacions que formen un conjunt, per un barranc anomenat Sénia que té una magnitud menys important que el riu Sec o el Cervol.

2.— Afinitat en les activitats socio-culturals. Hi ha una realitat comuna per a les poblacions abans esmentades, de cultura i activitat cultural. Quins són els joves que no han anat a la discoteca d'Alcanar, o a veure els Joglars o la Passió a Ulldecona? Qui no ha anat a sopar un dissabte qualsevol a les cases d'Alcanar; o de les cases d'Alcanar o Ulldecona a passar el dissabte i diumenge a les platges de Peñíscola, com si estigués a casa seua? Quants hi ha que festegen a Alcanar o Ulldecona, o a l'inrevés, com un fet normal?

3.— Afinitat en les relacions econòmiques. Aquesta relació és manifesta. Les relacions comercials de distribució de compra-venda són molt notòries. Els desplaçaments diaris laborals entre totes aquestes pobla-

cions comunes, són altíssims. Les relacions contractuals, igualment. Els interessos econòmics que cal defensar, per sectors, són els mateixos: turisme, ram de la fusta, hortofrutícola...

4.— Capacitat de serveis. Resulta prou evident, i d'això hi ha hagut intents, la necessitat de mancomunar serveis. La creació d'uns serveis d'ús comú com: reciclatge d'escombraries, parc de bombers, hospital, serveis socials i culturals ha de cenyir-se a la comarca natural. No és lògic que un senyor d'Alcanar se n'haja d'anar a Tortosa, en un cas d'urgència d'hospitalització, si ho pot fer a Benicarló o Vinaròs. No és lògic que si es crema una casa o una fàbrica hagen d'anar els de Tortosa o Tarragona i no els de Benicarló, i tot això perquè simplement passa un barranc anomenat Sénia.

5.— Aptitud funcional. Per tots els punts exposats abans, cal optar per la naturalitat, és a dir, per fer una comarca funcional, que responga als nostres interessos, el propi de les nostres poblacions i no ens foten amb les demarcacions político-administratives actuals.

I, encara, es poden aportar més consideracions, com el fet lingüístic, ja que la comarca del Sénia pertany a un mateix dialecte, anomenat científicament, de transició, dins l'àrea comuna de la mateixa llengua. És a dir, la nostra manera de parlar, s'acosta més a la d'Ulldecona que no a la de Castelló.

Per a acabar, cal remarcar que l'àmbit supracomarcal propi són els Països Catalans (PP.CC.), que només tracta de legitimar la sobirania i independència històrica de la Corona Catalano-Aragonesa. Evidentment restringit a l'àrea lingüística com a fet primordial de la definició i expressió d'una nació.

ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR
BENICARLÓ

EL CALIDOSCOPI

L'antifelipisme

Les eleccions municipals i autonòmiques s'acosten i tots aquells que volen figurar, manar o eixir a la foto van de pressa buscant el seu lloc a la llista que els convertirà en il·lustríssims, honorables o ves a saber quin altre títol que afegir a les seues targes de visita. A algunes d'aquestes persones els dona el mateix una llista que una altra perquè només tenen una fixació, derrotar el felipisme. No tenen cap programa, no tenen cap projecte, és una qüestió personal, ells han d'acabar amb el felipisme. Diuen que la política fa estranys companys de llit, però el que veiem últimament ja no és una relació una mica adúltera o incestuosa, a estones sembla una pel·lícula X.

Sense anar més lluny en les llistes municipals de casa nostra tant en les que s'han fet públiques, com aquelles que la remorologia assenyala com a probables, veiem que hi ha qui es canvia de partit com qui es canvia la roba interior. Quina ideologia deuen de tenir? Què deuen voler aquesta gent?

El felipisme en el poder té alguna culpa en aquest sorgiment de l'antifelipisme, per la seua política pragmàtica i de rebaixes ideològiques; però l'oposició hauria d'ésser més imaginativa, presentar programes alternatius, estar més ideologitzada. L'antifelipisme no va enlloc, només serveix per consagrar el felipisme.

BARTOMEU I GREGORI

Contestando a Mardelta S.A.

Muy Sres. míos:

Este ínclito profesor, como dicen Vdes. no lo es de Química, lo es de Matemáticas, pero además es licenciado en Ciencias Químicas y Diplomado en Plásticos y Caucho por el Instituto Juan de la Cierva del Consejo Superior de Investigaciones Científicas.

A continuación rectifico también su segundo error, no he sido yo el autor del escrito ni el promotor, pero me hubiese sentido muy orgulloso de serlo y lo estoy en cuanto a las firmas que he recogido y que pienso seguir recogiendo, por el bien de un magnífico pueblo como es Benicarló, a pesar de que pongo en duda se pueda resolver algo en favor de la no instalación de la Depuradora de mejillones pues ya se sabe que "poderoso caballero es Don Dinero".

No existe contradicción al decir que esa zona, por otra parte preciosa de Benicarló es un estercolero, pero también es cierto mucha gente pasea por allí, hace footing y en poco tiempo podrán ver la playa llena de bañistas.

Vdes. dicen, "que tanto la junta de gobierno del Ayuntamiento como el propio alcalde, acogieron con entusiasmo su proyecto", lo que no se si sabe el Sr. Alcalde exactamente que donde Vdes. instalan la depuradora está a 50 metros del Paseo, supongo en pocas ocasiones la habrá visitado pues sería vergonzoso tenerla como un basurero prácticamente en el pueblo, sin un sólo letrado que diga "Prohibido tirar escombros y basuras bajo...", como pienso que también el Sr. Alcalde ignora que hace unos días al desembozar el emisario para que Vdes. lo usen en perfectas condiciones, tiraron toda la porquería, una sustancia negra, viscosa y maloliente, a la orilla del mar, de esto tengo constancia por unas fotografías, y digo lo ignora porque al ser médico sabe las consecuencias que pueden derivarse del hecho.

Vdes. siguen diciendo "la degradación actual de la playa y su nula explotación ha sido una causa que influyó en el dictamen de la Conselleria", la degradación se solventa no construyendo una depuradora de mejillones sino una Depuradora de aguas residuales, con lo que la riqueza potencial de la costa podría plasmarse en una riqueza real y su beneficio alcanzaría a muchas personas, no sólo a las 15 a las que Vdes. ofrecen un puesto de trabajo, el ejemplo está claro en Peñíscola.

Depuradoras en la Comunidad Catalana. Existen, yo he visitado la de Ampolla y pude ver que donde vierten las aguas residuales, un pequeño cauce, hay acumulados en los laterales muchas valvas de mejillón, pero ¿cuál es su ubicación? a kilómetros del pueblo, lo mismo que ocurre con la que se construye en Alcanar, ino es lo mismo, señores!

Es lógico que Vdes. lo vean todo de color de rosa, de lo contrario malos negociantes serían, pues lo que está claro es que el que vende algo nunca pone en duda la bondad de su producto pero luego el tiempo y los luchos demuestran la verdad, y Vdes. lo adornan tan bien que es incluso probable las ostras que depuran tengan, ¡hasta perlas!

Para que los ignorantes en éste asunto de mejillones no confundan "la velocidad con el tocino", haciendo referencia a sus toques de humor, porque la velocidad sé lo que es y también sé que tocinos hay muchos, he procurado informarme manejando algunos libros que tratan sobre este tema, entre los que cito "Conservation of Mytilus by ozonization" de Brest. F. y Weller y lo que está claro es que el agua residual cargada con los residuos orgánicos que los mejillones expulsan en el curso de la depuración puede revestir y contaminar las orillas o playas próximas, por ésto en muchos países obligan a depurar las aguas residuales o situar emisarios por lo menos a 800 metros. No se todavía la legislación que existe en España sobre estas Industrias, espero recibirla en breve plazo y tendré mucho gusto en publicarla, pero a través de una conferencia telefónica con un Organismo Oficial me han informado que la distancia mínima es de 2 kilómetros al suelo urbano.

En la conversación telefónica que mantuve con uno de Vdes. para invitarme a comer al Marynton y que no consideré oportuno asistir, pues me hubiera parecido más elegante reunirnos en cualquier lugar un grupo para discutir los distintos puntos les dije: "Vdes. igual que yo saben el daño que ésto va a producirle a Benicarló", "¡ojalá sea yo el equivocado!", lo desearía por el bien de este pueblo tan querido y en el que libremente he elegido vivir.

W. MUÑOZ VILLAJOS

FOTO MAR

revelado y copias

el sistema más avanzado del mundo

c/ Cristo del Mar, 137
BENICARLO - Castellón
Tif. 47 20 61

BUSTIA

NOTA:

Per a donar cabuda a més cartes seria convenient que aquestes no superaren les vint línies.

En valencià

Sr. Director:

ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ, continuant la seua política per l'extensió social de la llengua, ha organitzat, a partir d'aquest mes d'abril, una nova campanya amb l'eslògan.

A L'AJUNTAMENT, EN VALENCIÀ

Aquesta campanya consisteix en l'exigència de l'aplicació dels drets lingüístics individuals reconeguts per la **Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià** en l'àmbit de l'administració. La LUEV reconeix, en els articles 10 i 11 els drets dels valencians a dirigir-se i a rebre tota mena d'informació i de comunicacions oficials **en valencià** per banda de l'administració autònoma i local.

Emparant-se en aquestes disposicions legals, ACPV ha editat 15.000 tríptics explicatius dels drets lingüístics

reconeguts i que contenen uns models d'instàncies per tal que tots els valencianoparlants exigeixin el respecte d'aquests drets per banda de les institucions administratives i polítiques del país.

Per tal d'atendre possibles problemes i/o incompliments d'aquesta normativa, ACPV ha decidit, també, d'organitzar un **Servei Jurídic** que, amb caràcter permanent, atindrà i canalitzarà totes les demandes que els valencians hi realitzen per l'incompliment de la LUEV, com també per garantir un suport legal a tots aquells que fent ús de les disposicions legals en matèria lingüística vigent no siguen atesos adequadament per les instàncies administratives.

En els pròxims mesos, ACPV organitzarà una altra campanya semblant referida a l'àmbit de l'ensenyament basic, mitjà i universitari.

**LADA
AZAHAR**

LADA-2107
TOTAL MATRICULADO
952.224 ptas.

LADA-2121
TOTAL MATRICULADO
1.302.555 ptas.

LADA-2104
TOTAL MATRICULADO
883.662 ptas.

LADA-2105
TOTAL MATRICULADO
827.000 ptas.

EDIFICIO PUERTO, bajos
(Frente Plaza de Toros)
Tel 45 5015
VINARÓS

EL MUSSOL

El desert del petequillo

Quan el mussol era menut li agradava anar a menjar-se la mona de Pasqua al Corral del Petequillo aprofitant el sol d'abril i l'ombra dels pins que formaven allí l'únic bosc del terme.

Després uns senyors van comprar el corral per a fer-se una urbanització privada i per tenir el lloc més agradable van plantar-se un bon nombre de pinets on abans sols hi havia malea, però sense tenir en compte les característiques i necessitats del corral van plantar un tipus de pi forani de l'ecosistema de la zona.

Ara el mussol s'ha fet gran i allò que en un principi semblava que seria una pineda atractiva i bonica per a tothom s'ha convertit en un desert, és a dir avui dia el Corral del Petequillo done llàstima, ja que eixa bona gent que un dia van

fer-se el xalet i van plantar els pinets mai més s'han preocupat de la conservació dels arbres.

Només cal pujar un dia d'aquests per assabentar-se que la majoria de pins estan atacats per la processionària, eixe cuc assassí dels pins, i ara per ara tots els pins estan en perill d'assecar-se totament.

Malgrat tot, potser que els futurs ciutadans de Benicarló ja no coneixeran aquest indret com el Corral del Petequillo sino més bé com el Desert del Petequillo.

Cal denunciar que no només passe això allí, sinó també a la majoria de pinedes, petites per cert, del terme, i sobretot a la Basseta del Bovalar, on s'agreuja la qüestió per estar més o menys baix la protecció de l'ajuntament i ICONA.

Ens presentem!

Davant les properes eleccions municipals i a la vista que cap partit o coalició electoral presentarà un programa polític progressista la gent que ens sentim d'esquerres i nacionalista ens hem proposat elaborar una llista electoral alternativa, encara que a correu, per a les eleccions del 10 de juny.

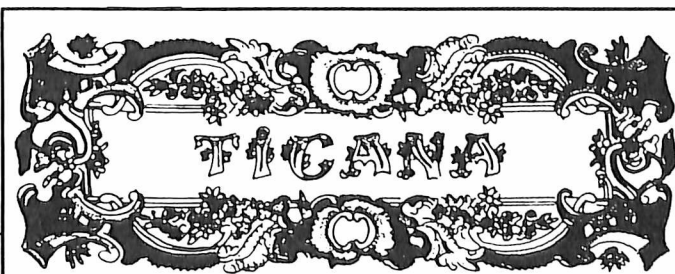
Per això utilitzant les sigles d'EU-UPV hem començat a treballar per portar al nostre ajuntament a veu de l'esquerra del PSOE i del nacionalisme, però no tan sols per al proper consistori sinó que la nostra intenció és seguir lluitant de cara a futures eleccions municipals.

Creem sincerament que Benicarló necessita una oposició més progressista per a evitar situacions com la del Poliesportiu, la Depuradora de mariscs..., és a dir volem portar a l'ajuntament la nostra veu crítica i al mateix temps constructiva per aconseguir la ciutat que tots desit-

gem.

Per aquest motiu tot els que us sentiu d'esquerres i nacionalistes esteu convidats a participar plena i democràticament en aquesta feina política i social.

**ESQUERRA UNIDA-
UNITAT DEL
POBLE VALENCIÀ**

Artesanías - Regalos - Listas Boda

Pº Marítimo, 7 - Tel. 47 07 03 - BENICARLO

La Comissió de Festes presentà les actuacions

En una roda de premsa celebrada al Casal Municipal, la Comissió de Festes donà a conèixer com ha quedat la mateixa després de la dimissió del seu president, Jaime Mundo, al presentar-se a les properes municipals. El nou president serà Juan Lores; com sots-president Josep Lluís Guzman, secretari Javier Constante, tresorer Ricardo Mascarell, comptador Juan Vicente Arín. Acte seguit de conèixer la remodelació de càrrecs, se'ns va donar a conèixer el calendari d'actuacions. Les festes començaran el dissabte 15, i el ball de gala comptarà amb l'actuació de la Década Prodigiosa i l'Orquestra de Xavier Cugat, Caravana Show. El diumenge 16 actuarà Joaquín Sabina i Viceversa; per al dilluns 17 la comissió presentarà la companyia de revista encapçalada per "La Mañana", mentre a la pista jardí tindrà una verbena popular amb la presentació de totes les dames de les entitats esportives. El dimarts 18 comptarà amb l'actuació d'"El Ultimo de la Fila" i "Ducan Dhu", per al dimecres 19 teatre de vanguardia, estant la comissió en negociacions amb "Els Joglars" per a què actuen amb l'obra que estrenaran en pròximes dates, el dijous 20 actuarà la companyia de teatre "Calderon de la Barca" que presentarà una d'aquestes dues obres "Lola se va al puerto" o "No busques tres pies al gato", en la mateixa nit hi haurà verbena popular i bou embolat a la matinada, el divendres 21 estarà dedicat als amants del ball, amb l'actuació de l'orquestra Janio Martí i Carnaval. Per al dissabte 22 marxa a tope per a la gent jove amb l'actuació de Los Rebeldes i Gatos Locos, el diumenge 23 se-

rà el dia del ball faller, actuant les orquestres Cairos i Aitana.

Les Festes acabaran el 24, dilluns, festivitats de Sant Bertomeu, i seran tancades amb el ja tradicional castell de focs aeris i aquàtics, que dispararà el pirotècnic valencià Vicente Caballer, per cert que el pressupost de focs s'ha incrementat en un 40 0/o. Respecte a actes populars, la comissió ha volgut potenciar els actes a celebrar al carrer, sobretot de cara als més menuts. Per això la comissió ha contractat a tres grups que actuaran pels carrers, Xarxa Teatre, Mas de la Solfa, i La Burbuja, que ho faran alguns dies.

Respecte als bous seran ja els tradicionals quatre dies, del dilluns 17 al dijous 20.

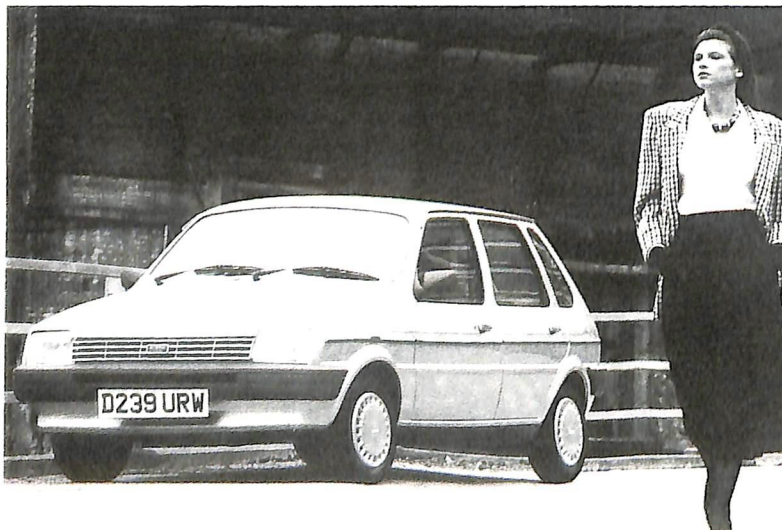
L'elecció de la Reina de les Festes tindrà lloc el dissabte dia 2 de maig, en el Casal Municipal i la seua presentació oficial de 19 de maig. A les set de la tarda, al Parador Nacional de Turismo.

Totes aquestes despeses ascendeixen aproximadament als 18 milions de pessetes, dels quals 10 són aportats per l'ajuntament i la resta entre recaudacions aconseguides als espectacles de pagament. Per cert que aquest any no hi haurà desfilada de carruatges antics, per veure si així tenen per a pròximes edicions un poc més d'imaginació i no repeteixen el mateix, el que si que es va a potenciar serà la batalla de flors, i a la qual la comissió invitarà a totes les regines de festes de les poblacions veïnes.

JOSEP VICENT FERRER

¡Benicarló ya tiene METRO!

AUSTIN ROVER

Motor: 1.300 c.c.
Consumo: 90 Km./h.: 4'5
120 Km./h.: 6'1
Ciudad: 6'4

Faros halógenos, encendedor eléctrico, reloj digital, cierre centralizado puertas y maletero, luneta térmica y limpiaparabrisas trasero, pre-instalación radio-cassette.

Con tres o cinco puertas.

¡ATENCIÓN! Por la adquisición de UN METRO durante el mes de Abril, le obsequiamos con un radio-cassette • **BLAU-PUNKT.**

Véalo ahora en Auto-Valencia

Esteban Collantes, 103

Tel. 473631 **BENICARLO**

Concesionario Provincial

agro-castalia

Ctra. Barcelona, Km 69 Tel 21 00 00
CASTELLON

De viatge per les comarques

P.S.L.

El passat dia 14 d'abril, els xiquets i xiquetes de tercer, quart i cinquè del C.P. Jaume I, dins del programa d'activitats extraescolars, van visitar les comarques del Maestrat i Els Ports.

Sortien a les 9 del matí, i van fer cap a Sant Mateu, on el Sr. Rector del poble els esperava per ensenyar-los l'església i el museu, fent-los una detallada explicació de la història d'aquell monument arquitectònic, així com de les joies i relíquies que es guarden a l'interior.

La segona visita d'aquesta interessant excursió, va ser a la Valltorta de Tírig, allí van poder contemplar les poquetes pintures rupes- tres que el vandalisme ha deixat, malgrat tot, els alumnes van poder contemplar els paratges impressionants i les meravelloses vistes i gaudir d'un bon esmorzar en plena naturalesa.

Sense encantar-se massa, perquè l'hora ja era justa, van arribar a Morella, la meta desitjada de l'excursió, on van dinar. Una vegada recuperades les forces van començar el plat fort del viatge: La visita a la Catedral i al Castell. La motivació era gran, ja tenien referències de les classes d'experiències i valencià (se'ls havia passat un video sobre Morella) coneixien la llegenda de les dues portes de la Catedral i del miracle de Sant Vicent, i ells mateixos van reconèixer el lloc on la llegenda conta que es va fer el miracle.

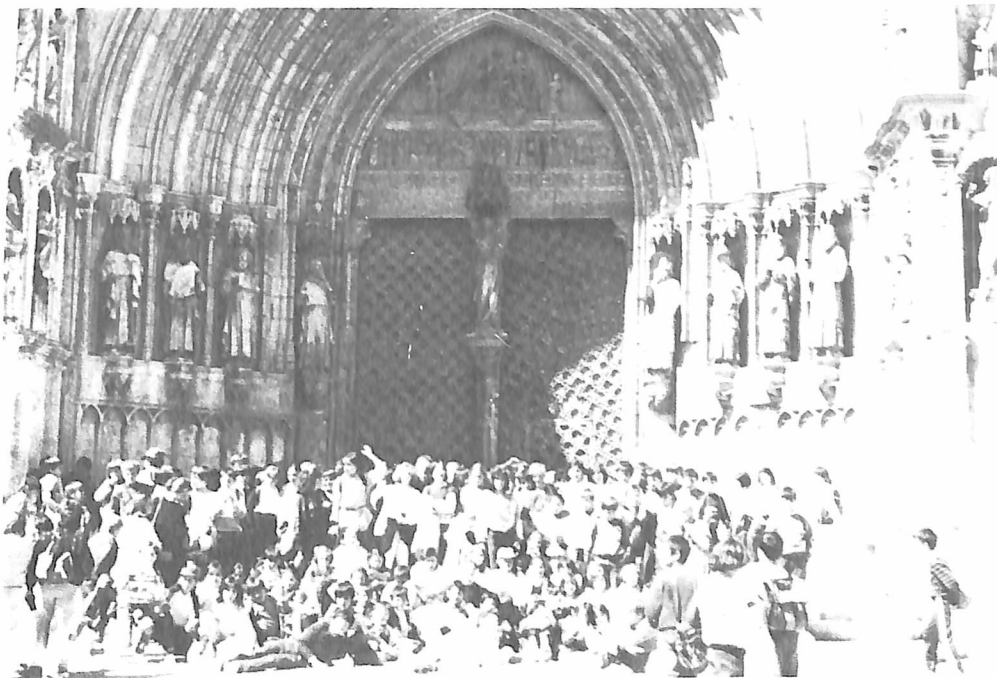
Ja de tornada cap a Benicarló van poder visitar un taller de ceràmica a Traiguera: l'artesà anava fent i explicant el procés per arribar a fer els cantes, vidrioles, etc. i contestant les nombroses preguntes que els xiquets li feien. Allí van tenir l'oportunitat de gastar-se els últims diners que els quedaven per tal de fer un regal als seus familiars, aspecte aquest al que els xiquets i xiquetes són molt afeccionats.

Alegres i cansats van aplegar a Benicarló, on eren esperats pels familiars i tots plegats, contant-se les peripècies del viatge, van fer cap a casa.

Un dia bonic i profitós havia acabat; preguntem a veure si es vol repetir...

Baixada cap a les coves on estan les pintures rupes- tres en la Valltorta de Tírig

Visita a la Catedral de Morella

El pleno ordinario de abril se adelantó un día

La sesión ordinaria correspondiente al presente mes fue adelantada al miércoles por coincidir en Jueves Santo. En el mismo se tocaron doce puntos, casi todos ellos aprobados por unanimidad, y faltó el concejal de Alianza Popular, Leoncio Vicente, que está representando oficialmente a la Coral Polifónica en su gira por Holanda.

Dentro del apartado de disposiciones oficiales y correspondencia, se leyó una carta de la funcionaria Municipal, Inmaculada Petite, donde manifestó una serie de diferencias respecto a la percepción de haberes, pidiendo el reconocimiento por los trabajos realizados. Tras la lectura comenzó el pleno, ratificando un acuerdo de la Comisión de Gobierno, de 27-87, relativo a un Convenio de Servicios Sociales con la Conselleria de Treball i Seguretat Social. En el segundo punto también se ratificó un acuerdo de la Comisión de Gobierno, de 24-3-87, sobre la aportación económica municipal a un Centro Abierto para la prevención de la delincuencia; el equipo ya está trabajando, y para sus gastos de manteni-

miento la Generalitat dará 1.275.000 pesetas y el Ayuntamiento 300.000. Se ratificó en el tercer punto el Padrón Municipal de Beneficencia, dando de alta a Victoria Hernández y Simón Serrano. En el punto cuarto se aprobó prorrogar el contrato con la Asistent Social, María Dolores Cabrera, hasta que la plaza sea cubierta en propiedad, tras las correspondientes oposiciones. En el quinto punto se propuso la modificación de varios aparta-

dos del plan parcial; eliminar un vial en la Partida Rio, variar la unidad de actuación 21 y modificar la unidad 14. Hubo unanimidad en todo a excepción del primer apartado en donde el grupo socialista se opuso porque no se había escuchado a todo el mundo. Se aceptaron por unanimidad dos propuestas seguidas: una de aceptación de avenencia suscrita con José Ramón Lluch Roca, sobre el expediente de obras para la apertura y urbanización de la Avenida Catalunya y calles adyacentes; la otra de recepción definitiva de las obras de construcción del Centro Municipal de Salud, construido por la empre-

sa Prohosa, y la devolución de fianza a la misma, que ascendía a 710.000 pesetas.

En el octavo punto se presentaba una propuesta para desestimar una reclamación presentada contra la aprobación del presupuesto municipal del presente año. Esta había sido presentada por Juan Pascual Sorlí Achell, presidente del Centro de Iniciativas Turísticas. Según lo indicado la reclamación se desestimó por falta de estudio pormenorizado del tema. Pese a ello, y tras la votación, Angel Rodríguez, indicó que el Ayuntamiento había puesto poco interés con el apartado de turismo, pidiendo se estudiasen con seriedad las propuestas del CIT. Tras este punto, en el siguiente se aprobaban definitivamente los presupuestos municipales de Benicarló, recordemos en 520 millones de pesetas. Siguiendo con los temas económicos, indicar que la corporación, aprobó una operación de crédito para cubrir el apartado de inversiones del presente año, por un total de 42 millones de pesetas, concertado con la Caja de Ahorros de Valencia, con un plazo de amortización de cinco años, uno de carencia, y

a un interés del 12'50 % Por último, en el apartado de ruegos y preguntas, se leyó un escrito del concejal de deportes, Patricio Forés, protestando porque Diputación había negado una obra deportiva, y pidió conocer del citado organismo todas las obras subvencionadas por Diputación en los últimos cuatro años. Por su parte Francisco Moliner, preguntó oralmente, sobre una subvención de 11.250.000 pesetas, que venía publicada en el Boletín Oficial de la Generalitat, destinadas al centro de educación especial del Baix Maestrat. Preguntó cuando la Diputación pensaba hacer el patronato, para que el centro empezase a funcionar, y conocer quien recibirá ese dinero.

Faltaban pocos minutos para las diez de la noche, cuando el Alcalde levantó la sesión, aunque tras la misma hubieron muchos corrillos, siendo el comentario las listas electorales y ese aguante del Alcalde en dar su lista, al igual que los hombres del duque en Benicarló. La gente empieza a preguntarse si no será que aún no las tienen terminadas y por eso no las dan a conocer.

FERRER

CONFECCIONES Rodríguez

Hernán Cortés, 4 - Tel. 47 19 31 - BENICARLO

Bases para la adjudicación de un bar en la pista del Colegio Público Marqués de Benicarló

1.- Todo el material necesario para el montaje del bar, irá a cargo del adjudicatario.

2.- Las tomas de agua, luz y desagües, a cargo del Ilmo. Ayuntamiento.

3.- El Servicio de bar será de cristalería, excepto en aquellos actos que la Comisión de Fiestas especifique.

4.- Las sillas y mesas a instalar en dicho recinto, las facilitará la Comisión de Fiestas.

5.- El adjudicatario se encargará, diariamente, de la limpieza de los aseos, pista, sillas y mesas del citado recinto.

6.- El Ilmo. Ayuntamiento y la Comisión de Fiestas, no se hacen responsables de los posibles

daños que se pudieran originar en el bar e instalaciones, sea cual fuere su índole.

7.- El Servicio de Bar, deberá estar abierto al público en todos aquellos actos que se realicen dentro del recinto de la Pista del Paseo Marítimo, relacionados en el Programa Oficial de Fiestas del Ilmo. Ayuntamiento.

8.- Los precios de las consumiciones, que registrarán durante todos los días de las Fiestas, serán fijados de mutuo acuerdo entre la Comisión de Fiestas y el adjudicatario.

9.- La noche del día 15 (Certamen), el adjudicatario se compromete a invitar a la mesa de la Presidencia.

10.- La citada noche del

día 15, el adjudicatario, deberá de repartir a todas

13.- Para poder tomar las mesas existentes, cava y canapés, que le serán entregados por la Comisión de Fiestas. Asimismo, deberá existir un servicio de camareros para mesas, suficientes para atender 300 mesas de 6 sillas cada una. Debiendo colocar las mismas, según plano que se remitirá a tal efecto por la Comisión de Fiestas al adjudicatario.

11.- Para todos los actos que se realicen en dicho recinto, se deberán de situar (según acto) las sillas y mesas (con manteles), de conformidad con las instrucciones que se reciban de la Comisión de Fiestas.

12.- La explotación del citado bar, será la única actividad de venta al

público permitida en el mencionado recinto.

parte en la presente adjudicación, se deberá depositar una fianza de 100.000'ptas. (cien mil pesetas) para responder de los posibles incumplimientos de las presentes Bases. Concluidas las Fiestas Patronales y cumplidas las Bases por parte del adjudicatario, la Comisión de Fiestas le entregará el total importe de la fianza depositada.

14.- El plazo de presentación de plicas finaliza el día 15 de junio de 1987.

15.- El hecho de concurrir a esta adjudicación directa, implica la total aceptación de las presentes bases, quedando facultada la Comisión de Fiestas, para resolver los casos no previstos en las mismas.

LA COMISION DE FIESTAS 1987

ESTÀ DE MODA EL TEU NOM

en valencia

MISCEL·LANIA BENICARLANDA

El passat cap de setmana la ciutat fou literalment presa pels visitants. Altre cop la circulació per Benicarló va resultar a certes hores un veritable caos. No hi ha més remei, la gent cada vegada té més «apego» a l'automòbil i s'usa per qualsevol cosa, d'ahí els embotellaments. El que em sembla una tonteria és que se posen a donar botzinasos perquè no poden sortir amb rapidesa de l'embús, la solució és ben senzilla, si vols arribar prompte ves a peu.

.....

Per cert que la platja del Morrongo veigué els primers banyistes de la temporada, si bé no hi havia cap tipus de protecció, ja que fins l'estiu no entra en funcionament la Creu Roja. Fins aleshores penssem que l'ajuntament hauria de prendre l'assumpte seriosament. ¿Hi haurà que esperar a que succeisca alguna desgràcia per a que es solucione el tema?

.....

La Setmana Santa fou, com en anys anteriors, pobra en «desfiles», sols un, el divendres, on a un li

cridà l'atenció que alguns caputxins anessen al «desfile» amb calçat esportiu. L'un no lliga amb l'altre. Els confreres deurien de posar més atenció en aquests petits detalls que després són fruit de tota mena de comentaris.

.....

Tot sembla indicar que la Comissió de Festes ha treballat de valent durant tot aquest hivern per aconseguir un bon programa durant les festes patronals. El programa d'actuacions està prou compensat per a complaure a totes les edats. Molt positiva considerem la idea de potenciar els actes al carrer, sobretot els dedicats als xiquets.

.....

Ja se sap el nom de la Dulcinea 87, la comissió li ho va contar al Corresponsal de la Mar Xica. Viu a la ciutat francesa de Nevers, i pels cognoms deu ser filla d'emigrants espanyols que des de fa anys estiuegen al nostre Benicarló. Es diu Beatriz Paloma López Muriel. Si algú li vol escriure viu en la següent direcció: 1 Rue du Com-

mandant Riviere 58000 Nevers.

.....

El dia 23 la ciutat celebrarà el dia del llibre, amb una sèrie d'actes que han arribat a la redacció de Benicarló Crònica. Ens els esmentats actes es donaran públicament els premis del concurs literari «Carmen Segura» del que s'ha celebrat la segona edició.

.....

Aquest diumenge l'Associació Provincial d'Auxiliars de Farmàcia celebrarà a Benicarló la seva assemblea anual. A més d'això els auxiliars de quasi totes les farmàcies de Benicarló, ha organitzat una sèrie d'actes per a que l'estància a la nostra ciutat els sia més agradable. A més d'auxiliars de la província arribaran d'altres províncies espanyoles. Per cert que una de les problemàtiques més urgents sobre els auxiliars de farmàcia és el no reconeixement de la seva labor pel Ministeri de Sanitat.

La Coral Polifònica es troba de gira per terres holandeses. A la mateixa ciutat en qualitat de convi-

El Corresponsal de Mar Xica

dat el conseller de Cultura, Leoncio Vicente, en representació de la nostra ciutat. Esperem que a la seva tornada per Benicarló ens puguen contar els membres de la coral que tal ha estat l'acollida que han tingut als Països Baixos. Suposem que l'èxit artístic haurà estat total.

.....

Aquestes són les entitats que presenten una dama per a l'elecció de Reina de les Festes, la qual tindrà lloc el dissabte dia 2 de Maig al Casal Municipal, a les sis de la tarda: Junta Local Fallera, Cooperativa Agrícola, Confraria de Pescadors, Penya el Barranquet, Societat de Tir San Humbert, Club Bàsquet, Coral Polifònica; Club de Tennis, Grup de Danses Renaixença, Club de Cinema Amateur i Club de Petanca.

.....

La Comissió de Festes ha convocat el tercer concurs de fotografia, per a la portada del programa de festes. ¿Què esperes a tirar la teva fotografia i optar a les 25.000 ptes. de premi?

TINTORERIA

Garcia

«Llavat» en sec – Planxat a vapor – Tenyit

C/. Crist del Mar, 86 – Tel. 47 13 94 – BENICARLO

historia del català (segles IX al XX)*
historia de la nostra llengua

① HOLA MACOS! JO SÓC LA VOSTRA LLENGUA: EL CATALÀ. I US VULL EXPLICAR LA MEVA HISTÒRIA: JO VAIG NÈIXER DEL LLATÍ VULGAR, LA LLENGUA QUE PARLAVEN ELS SOLDATS I ELS MERCADERS ROMANS QUE VAN ESTAR DURANT 1.300 ANYS A LES TERRES ON VIVIM ACTUALMENT: **ELS PAÏSOS CATALANS.**

...QUAN L'IMPERI ROMA VA COMENÇAR A DESFER-SE (Callà pel segle V), EL LLATÍ PARLAT ES VA TRANSFORMAR, A FOC A FOC, EN LES DIFERENTS LLENGÜES DEL SUD D'EUROPA (vegeu el mapa). AIXÒ VA SER TOT UN PROCÈS QUE VA DURAR 400 ANYS (segles V al IX). AQUESTES LLENGÜES, DERIVADES DEL LLATÍ, SÓN LES ANOMENADES **LLENGÜES ROMÀNIQUES.**

FRANQUEIG
7 PTES.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

BENICARLÓ
CRÒNICA

C/. Sant Francesc, 101
Casal Municipal
12580 Benicarló (Maestrat)

* És una gentileza del M.D.T. (Moviment de Defensa de la Terra). St. Jordi '87

Subscriu-te per
1.250 Ptes.!

Nom i cognoms _____

Adreça _____

Població _____ C.P. _____ Comarca _____

Telèfon _____ Edat _____ Professió _____

Es subscriu a BENICARLÓ CRÒNICA per:

Un trimestre (13 números) 1.250 Ptes.

Un semestre (26 números) 2.500 Ptes.

Un any (52 números) 5.000 Ptes.

L'import de la subscripció el faig efectiu:

Per taló nominal adjunt a BENICARLÓ CRÒNICA

Per gir postal n° _____

En metàl·lic

Per domiciliació bancària

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Nom i cognoms titular del compte _____

Sr. Director del Banc/Caixa _____ Agència _____

Població _____

Senyor, li agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta N° _____

atenguin els rebuts que els presentarà BENICARLÓ CRÒNICA per als pagaments de la meva subscripció.

Signatura titular compte _____

Data _____, a _____ de _____ de 1987

EL CANVI DEL LLATÍ VULGAR AL CATALÀ, FOU LENT I GRADUAL. ELS CANVIS MÉS RADICALS ES DEVIEN PRODUIR EN ELS SEGLES VII I VIII. DEL SEGLE IX AL SEGLE XI, JA APAREIXEN MOTS I FRASES SENCERES EN CATALÀ ALS DOCUMENTS REDACTATS EN LLATÍ. DES DEL 1.150 (segle XII) HI HA DOCUMENTS SENCERS ESCRITS EN LA NOSTRA LENGUA. A FINALS D'AQUELLA CENTÚRIA APAREIX EL PRIMER TEXT LITERARI QUE ENS ÉS CONEGUT: "LES HOMILIES D'ORGANYÀ", ELS APUNTS D'UN CAPELLÀ PER FER ELS SEUS SERMONS...

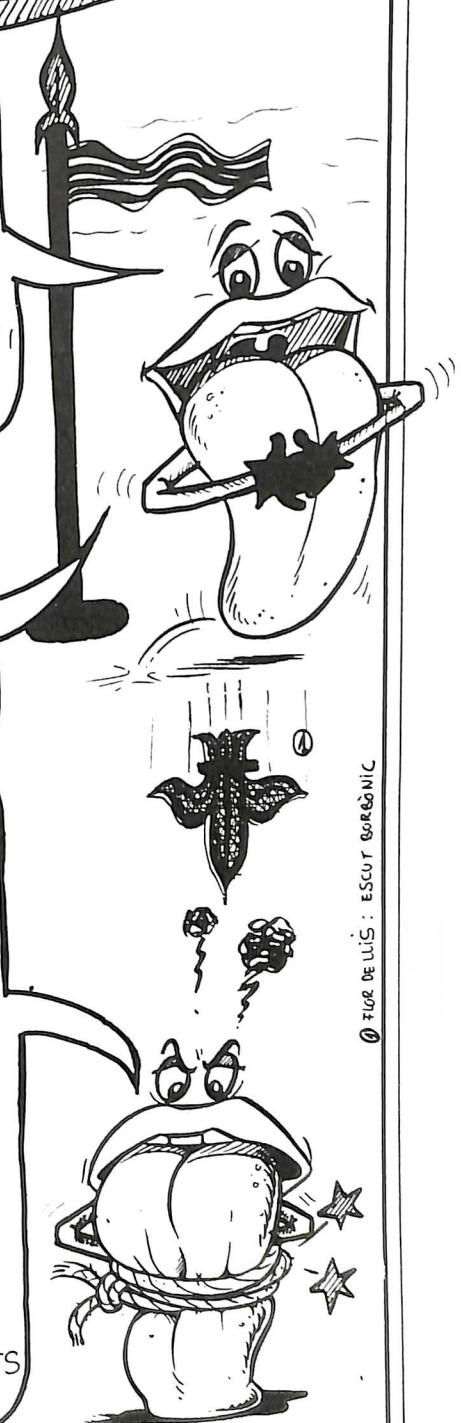
6 A L'EDAT MITJANA, LA CORONA D'ARAGÓ, APROXIMADAMENT EL QUE AVUI ANOMENEM PAÏSOS CATALANS (MENXS LES TERRES ARAGONESSES): FORMAVA UN POBLE INDEPENDENT AMB LA SEVA PRÒPIA CULTURA...

7 ... HI HAGUÉ UNA GRAN EXPANSIÓ DE LA NOSTRA LENGUA, QUE S'ESCAMPA PER MÚRCIA, SARDENYA, SICÍLIA, NÀPOLS I FOU CONEGUDA PER LITERATS D'ITÀLIA, DE GRÈCIA, ETC... AIXÒ VA SER DURANT ELS SEGLES XIII AL XV.

8 ... ENCARA AVUI PERDUREN UNA PILA DE CATALANISMES D'AQUELLA EXPANSIÓ EN ELS PARLARS DEL SUD D'ITÀLIA, EN EL GREC MODERN, EN L'ÀRAB AFRICÀ I A L'ALGUER, A L'ILLA DE SARDENYA, ENCARA ES PARLA CATALÀ.

9 ... PERÒ ARRIBA EL SEGLE XVI I COMENÇA LA DECADÈNCIA, AL MATEIX TEMPS QUE L'HEGEMONIA POLÍTICA DE LA CORONA DE CASTELLA COMENÇA A FER-SE PODEROSA. ENCARA VA SER GENERAL L'ÚS DE LA LENGUA AUTÒCTONA, DURANT EL GOVERN DELS ÀUSTRIES, PERÒ (AQUESTA DINASTIA REAL ERA UNA MICA TOLERANT). AMB LA VINGUDA DE LA DINASTIA BORBÒNICA (LA QUE ACTUALMENT ENS GOVERNA); L'ANY 1714, DESPRÈS D'HAVER GUANYAT LA "GUERRA DE SUCCESIÓ" ALS ÀUSTRIES, S'APROVA EL "DECRET DE NOVA PLANTA", QUE PROHIBEIX ALS CATALANS, A MÉS DE MOLTES ALTRES COSES, DE PARLAR I ESCRIURE LA SEVA LENGUA...

... COMENÇA LA REPRESSIÓ CENTRALISTA DELS BORBONS: EXECUCIONS, EMPRESONAMENTS I PROHIBICIONS PER REPRIMIR EL POBLE CATALÀ...

© FIOR DE LLIS: ESCUT BORBÒNIC

TV - CRITICA

Els diumenges la nit, guanya el català

Sí, els diumenges a partir de les 9'30 de la nit tenim dos canals que parlen en català, TV3 i TVE a Catalunya. Esperem que després de la valenta decisió de Pilar Miró d'autoritzar la desconexió de Sant Cugat del circuit estatal, siguin moltes les nits en què el català siga l'idioma majoritari a la xicoteta pantalla.

Tornant als diumenges la nit, tenim dos programes força interessants als dos canals, als que abans fèiem esment. A les 9 de la nit a TV3 tenim «30 minuts» un dels millors programes de la televisió autonòmica catalana, fet pels serveis informatius de Sant Joan

Despí ha aconseguit ja importants exclusives mundials i un considerable prestigi internacional. Durant mitja hora totes les setmanes ens presenta un reportatge que tracta a fons un tema d'actualitat. Recentment ha estat força interessant el reportatge al Tíbet, a la residència del Dalai Lama sobre un nen de Granada, Osel Hita, en el qual sembla que s'ha reencarnat el lama Yeshe.

A les 9'30 una vegada acabat «30 minuts» si canviem de canal, al circuit català de TVE podem veure un altre interessant programa, «Debat», un espai que com el seu nom indica està dedicat a debatre un tema d'actualitat, és la vella fórmula utilitzada

durant molts anys per «La clave», aquí la pel·lícula és canviada per un informe que donarà peu al col·loqui. El funcionament d'aquests programes depèn molt del tema, dels convidats i sobretot del conductor. Josep Mª Balcells director i presentador, possiblement el valor més important a hores d'ara a Sant Cugat, no va d'estel com Balbín, ni està tant descentrat com la Prego, ell és capaç de mantenir-se en un discret segon pla, però sap actuar com a bon moderador quan cal.

«30 minuts» i «Debat» són dos estupends programes que tenen un únic problema i és que estan en una franja horària no massa

bona, suposem que els programadors de Sant Cugat no tenen cap opció millor, però els de TV3 caldria que el traslladaren a una altra nit de la setmana, ja que tindria una major audiència.

Manuel Queralt

P.D. Una vegada redactat aquest article ens arriba una notícia que avala el que hi diem. El programa de TV3 sobre el nen lama s'ha venut a sis cadenes; TF-1 de França, 0 Globo de Brasil, la SRG de Suïssa, la NDR d'Alemanya, l'ORF d'Àustria i la SCR del Canadà.

LLIBRES

L'alternativa energètica

Salvador Balcells (1986) - **ENERGIA I SOCIETAT. Una perspectiva catalana.** València. Edicions de la Federació d'Entitats Culturals del País Valencià.

Amb «Energia i societat», Salvador Balcells va guanyar el darrer Premi Xavier Romeu de monografies per l'ensenyament que convoca la Federació d'Entitats Culturals del País Valencià. El llibre pretèn donar una visió de totes aquelles possibilitats energètiques i tecnològiques que són respectuoses amb el medi ambient i adaptables a les necessitats i possibilitats reals dels Països Catalans.

El llibre va passant revista a les diverses fonts d'energia com el sol, l'aigua, el vent, el gas biològic, fonts d'energia que totes elles ben utilitzades podrien servir per abastir la nostra societat d'una forma neta i barata. Aquests sistemes energètics, però, es generalitzaran quan les companyies que hi investiguen siguin capaces de comercialitzar-les i treure'n grans beneficis. Ho diu l'autor en el capítol «Tecnologia i societat»: «No es tracta que hi hagi tecnologies bones o dolentes per naturalesa. Ni tampoc que la tecnologia sigui neutra.

El que hi ha són tecnologies convenients i inconvenients. Una mateixa tecnologia pot ser susceptible de diversos usos, no sempre convenients. Fins i tot l'energia solar pot ser desenvolupada de forma negativa per als interessos de la majoria. Els projectes de grans centrals solars són un exemple».

Salvador Balcells proposa unes mesures d'actuació pel que fa a la vida urbana, la construcció, la producció i el consum energètic i la indústria, però és conscient que «qualsevol elecció tecnològica o energètica, és una elecció social i

política, més que tècnica, és una adaptació a un determinat model de societat» i que «actualment ja no es tracta d'accelerar o de frenar el creixement, sinó de canviar de direcció, de guanyar el futur. I la millor manera d'iniciar aquest canvi és transformant i millorant el nostre entorn més immediat: el poble o ciutat on vivim».

El llibre conté gran quantitat de fotografies i plànols, així com una àmplia bibliografia que el fan molt interessant de cara a l'ensenyament.

JOSEP MANUEL
SAN ABDON

Vicent Arnau, músic sobretot

Vicent Arnau és un dels músics més carismàtics de la Banda de Música, ell pertany a una saga de músics que començà amb el seu avi, va continuar amb el seu pare José Ramón Arnau que va arribar a ser director de la Banda i que ell i els seus germans han continuat. Amb ell hem parlat d'allò que més l'apassiona, la seva Banda, però sobretot de la Coral Infantil que feia el seu debut fa dos dissabtes i de la qual ha estat el director i «alma mater».

— Quan vas començar a estudiar música i tocar a la Banda?

• Això ve de menut, els meus germans i els meus pares estaven embolicats en coses de música, et comencen a ensenyar i vas avançant un poc, després vaig entrar a la Banda als 14 anys i més avant em vaig introduir en estudis de conservatori.

— En quants concerts hauràs participat?

• Prop de tres-cents.

«QUAN ET DONEN EL PRIMER INSTRUMENT SENTS UNA IL·LUSIÓ MOLT GRAN.»

— Quin camí segueix un músic dins la Banda?

• El camí comença quan els professors de la Banda et donen un instrument i comences a fer els primers passos et sents amb una il·lusió molt gran i comences a estudiar i al cap d'un temps ingresses a la Banda. S'ha de tenir per a entrar almenys un primer curs d'instrument i segons les teves aptituds els professors es decanten per donar-

te un determinat instrument. Una vegada ets dins depèn de la línia que segueixis, pots anar escallant llocs, de totes maneres dins la nostra banda no hi ha uns papers massa definits, sí que n'hi ha uns de principals i uns altres de secundaris però es tendeix a que puguin realitzar papers solistes en qualsevol moment.

— Tu, malgrat la teva joventut, has viscut èpoques molt diferents dins la Banda, quin ha estat el moment millor i quin el més difícil?

• Hi ha qui pensa que fa més de tres anys que estem en una època difícil i que encara no l'hem superada. Si tornem la vista cap enre-

ra, segurament fariem cap a una època bastant esplendorosa que fou l'època del mestre Valls Subirachs; però sí anem encara més enrera veurem que era molt distinta la societat musical, deu anys abans era un grup molt reduït de música, ara l'acadèmia s'ha eixamplat, tenim més professorat, tenim més diversificació d'assignatures, jo crec que estem en un moment d'estabilitat. Valls va deixar el llistó molt alt i hem d'anar a superar-lo i a poc a poc crec que ho anirem fent. Jo crec que no som un poble amb gran tradició musical, però dins d'aquesta comarca som la capçalera durant molts anys.

— Tu que has participat en tants concerts segur que ens podries contar milers d'anècdotes que us han succeït.

• Home sense anar més lluny a la processó del Sant Crist de l'altre diumenge mitja banda entra a tocar en una marxa de processó i l'altra mitja en una altra, són «despistes» que passen una vegada cada vint anys.

«LA BANDA ÉS ALGUNA COSA MÉS QUE LA BANDA»

— La Banda és quelcom més que una banda?

• Jo penso que sí, que la Banda és alguna cosa més que la Banda i en això no

ho vull comparar a cap club de futbol afamat, però jo penso que si la Banda no fóra alguna cosa més que una banda jo sens dubte no hi estaria.

– Ara fa dos dissabtes va debutar la Coral Infantil de l'Acadèmia de Música. Quin ressò va tenir el féu debut?

• Jo estic molt satisfet, el local va estar quasi ple i el ressò fou molt acceptable.

– Com va sorgir la idea de crear una coral a la Banda?

• La idea ve de fa ja alguns anys. Portem uns cursos de conjunt coral que van conjuntament al quart i cinquè de solfeig i ha passat una gran quantitat de gent en edat juvenil per aquests cursos i prèviament a aquests cursos nosaltres ens vam plantejar la idea d'iniciar els alumnes per la base, més avall de l'edat dels cursos de conjunt coral que és a partir dels catorze anys i iniciar aquests alumnes en una base coral la manera més idònia era fomentar un grup infantil.

– Aquesta coral suposa algun tipus de competència amb la Coral Polifònica Benicarlanda?

• Jo no m'ho he plantejat.

– Als xiquets que els pugua interessar formar part d'aquesta Coral on han d'adreçar-se?

• De moment hem pensat només en donar cabuda als alumnes de l'Acadèmia

de Música, per la senzilla raó que hi ha suficients alumnes per a fer una Coral Infantil entre 30 i 50 places, això no vol dir a que més avant no es done opció a que puguem ingressar altres cantors que no siguem de l'Acadèmia, però de moment només inclou els alumnes nostres perquè hi ha suficient planter.

– Les actuacions conjun-

tes de la Banda i la Coral Infantil tindran continuïtat?

• Per supost que se li pensa donar continuïtat i amb obres de més envergadura i a més a més deuria d'eixamplar-se als cursos de conjunt coral juvenil, però aquí ja no només ha de valdre la meua opinió, han de valdre les opinions

d'altres professors i d'altres persones.

«HEM PROCURAT FUGIR DE LES CANÇONS MOLT CONVENCIONALS»

– Com es selecciona el repertori?

• He procurat fugir de les cançons molt convencionals i anar seleccionant i rastrejant música de tot arreu, de diversos països que a part d'això estiguen diversos estils –cançons a diversos estils –cànons a dos, tres i quatre veus– de manera que es fes treballar els xiquets, no de manera pesada però que es treballés i això ha estat el que s'haja d'haver estat mig any preparant aquest concert, ara ja hi ha un repertori bàsic molt variat. La selecció la faig bàsicament jo, però també se'n fa cas dels xiquets, d'alguna cançó que els agrade.

– Ja que dius que canteu en diversos idiomes. Existeix alguna predilecció pel valencià?

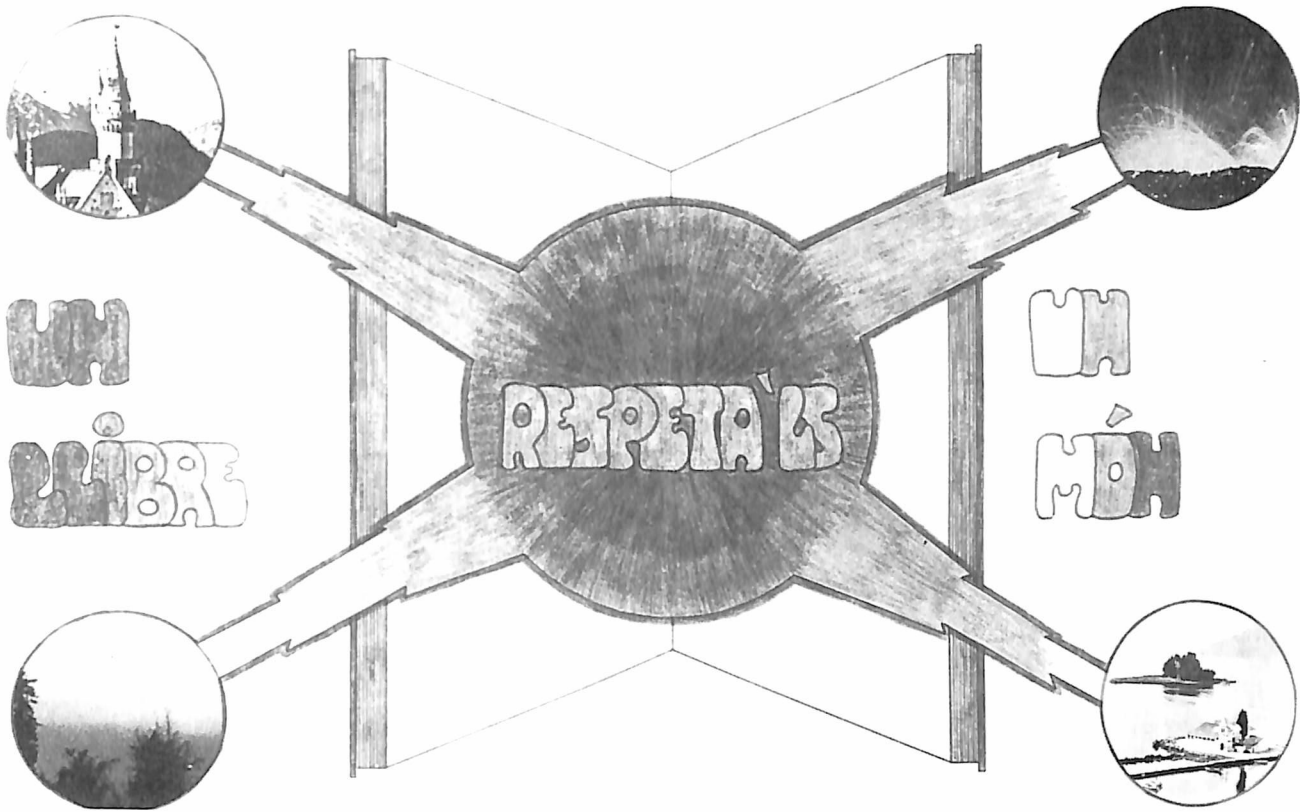
• Jo crec que en el repertori de l'últim concert es veu clarament que existeix una predilecció pel valencià, perquè és l'idioma amb el qual la major part del cor s'expressen millor. Jo sóc partidari, però, de cantar totes les cançons en el seu idioma original; ara, el repertori que més abunda per a cors infantils, almenys en aquesta zona, està escrit en valencià.

J. M. S.

PUB
TAGOMAGO
BENICARLÓ

Juegos, Sonido, Moda y
Ambiente Joven
Lo mejor: Nuestros clientes
Para ellos: Lo mejor

Hernán Cortés, 9

AIXÍ HO VEU: RAMON BALLESTER DEVIS - 8º B - C. P. «MARQUÉS DE BENICARLÓ»

**«EL DIA DEL LLIBRE»
III EDICIÓ PREMI
LITERARI
«CARMEN SEGURA»**

Programa d'actes pel dia 23 d'abril del 1987.

A les 7 de la tarda:

1.— Inici de l'acte a càrrec del regidor de Cultura Sr. Leoncio Vicente que presentarà l'acte.

2.— Xerrada per un distingit conferenciant de les lletres hispàniques.

3.— Lectura de l'acta del Jurat Qualificador del premi literari «Carmen Segura», en la segona edició i lliurament de premis.

4.— Fi d'acte a càrrec del Sr. Alcalde.

A les 8 de la tarda teatre a càrrec de un prestigiós grup teatral.

Tots aquests actes tindran lloc a la plaça de Sant Bertomeu.

Fira del llibre, pel Passeig de Ferreres Bretó, durant tot el dia.

**PREMI LITERARI
«CARMEN SEGURA»**

Segona Edició

PRIMER PREMI

Títol: YO, SET-SE

Autor: Mª LOURDES BETI

Col·legi: Ntra. Sra. de la Consolación.

PRIMER ACCÈSSIT

Títol: UN DIA EN EL FUTURO.

Autor: M^a LUZ BELMONTE

Col·legi: C.P. «JAU-ME I»

SEGON ACCÈSSIT

Autor: ESTEFANIA RICART

Títol: MIS MEJORES VACACIONES

Col·legi: C.P. Jaume I

TERCER ACCÈSSIT

Autor: ARANTXA FERRER

Títol: MI UNICO AMOR

Col·legi: Ntra. Sra. de la Consolació.

Premios literarios

P.S.L.

Dos alumnas del C.P. Jaume I, Mª Luz Belmonte y Estefanía Ricard, han obtenido el Segundo Premio de Narrativa «Carmen Segura», tienen 13 años y estudian 8º de E.G.B.; por este motivo hemos mantenido esta pequeña conversación, en la que exponen sus inquietudes y proyectos para el futuro.

— Mª Luz, ¿Qué has sentido al recibir el premio?

• No sé si me lo esperaba, decían que había gente de todos los colegios. Estoy muy contenta.

— ¿Has tenido algún otro premio?

• No, había participado muchas veces pero nunca había ganado ninguno.

— ¿Tu afición por la literatura es una cosa que te ha venido de repente o ya hace tiempo que la practicas?

• Mi afición por escribir ya viene desde tercero de básica.

— Y tú Estefanía, ¿cómo has recibido la noticia de este premio?

• Muy contenta, tampoco me lo esperaba.

— ¿Ya hace tiempo que escribes?

• Desde sexto de E.G.B.

— ¿Piensas seguir escribiendo y participando en certámenes literarios?

• Sí.

— ¿Has escrito últimamente alguna cosa?

• No, sólo esto, no tengo mucho tiempo.

Acabamos la conversación con estas dos novelas escritoras, que esperamos y deseamos lleguen a consolidarse dentro del mundo de las letras. Suerte.

Vaja viatge!

Era un dia molt tranquil i feia un sol que gairebé no el feia tots els dies. Vaig anar a Barcelona, per a veure el 25 Saló Nàutic Internacional. Després d'haver visitat quasi totes les plantes, vaig voler anar a l'última planta, al dècim pis. Però una vegada damunt l'ascensor, vaig notar una cosa estranya. Vaig mirar al panell (que es on marca el pis en què estàs) i anava pel pis nº dotze, i només n'hi havia deu. A l'ascensor hi havia una finestreta, vaig mirar i es veia Barcelona molt petita, molt lluny. Vaig començar a preocupar-me'n. De sobte es va sentir una explosió en haver-hi travessat l'atmosfera. De l'explosió em vaig quedar sense coneixement. Barcelona, es va separar d'Espanya (PER CULPA de l'ascensor i de l'explosió) formant una gran illa. Al cap d'una estona l'illa de Barcelona, va xocar amb les illes Balears, formant-se una gran illa. L'illa Barcelobalear. La gent de l'illa, no tenia mitjans per a des-

plaçar-se des de Barcelobalear a Espanya. I van decidir agafar els «iots» i les llanxes, que hi havia al 25 Saló Nàutic Internacional, ja que l'aeroport de Barcelona, s'havia tallat per la meitat.

Jo (que anava a l'ascensor), vaig recobrar el coneixement, en xocar amb alguna cosa. Vaig obrir la finestreta, vaig veure terra i vaig baixa de l'ascensor. Al baixar, em pensava que estava al planeta Terra. Però... tot era molt estrany, i estava deshabitat.

De sobte, del fons de la terra, com per art de màgia, va sortir una nau. Vaig començar a tremolar, i vaig amagar-me dins l'ascensor, mirant per la finestreta.

De la nau va sortir un marcià verd, era un marcià vell, tenia una gran barba blanca que arrossegava pel terra.

- Surt, no et volem fer mal- va dir el marcià.

Jo, em vaig quedar boca-

badada en veure que el marcià verd sabia parlar valencià. Vaig sortir de l'ascensor i vaig anar cap a la nau. El marcià em va dir que entrés. Jo el vaig obeir. La nau, es va esfonsar dins la terra i va aterrar en una magnífica ciutat. La ciutat pareixia un paradís modern. Tots eren de color verd, i quasi que no es distingien; perquè hi havia molts arbres i moltes flors. vivien en cases modernitzades i es desplaçaven amb cotxes i naus modernes. Em van portar a un laboratori, on hi havia ordinadors, radars, televisions... Em van explicar que estava al planeta Mart, i que ells havien estat els que l'havien fet «despegar». Al dia següent, vaig donar una miradeta al laboratori i vaig trobar un aparell en el qual ficava: «Per anar al passat i al futur». Vaig preguntar al marcià si funcionava i em va dir que sí. Jo li vaig proposar anar al passat, ja que l'ascensor no podia tornar i jo volia tornar a la Terra. Els científics,

ho van aprovar. Jo, ja estava preparada per anar-me'n quan el marcià vell em va donar un regal i em va dir que no el destapés fins que arribés a la Terra. Van connectar el generador i vaig aparèixer a Barcelona; a punt de pujar a l'ascensor, però aquesta vegada no vaig haver de pensar-m'ho dues vegades. Vaig agafar un taxi i vaig tornar a Benicarló. Quan vaig arribar a casa, vaig destapar el regal. Hi havia una estàtua en la quai ficava: «Per a que te'n recordes d'un món que per casualitat vas conèixer».

FI

MARTA
JOVANI I ESBRI
11 anys

C.P. COL·LEGI:
JAUME I (6e B)
BENICARLO

OBRA GUANYADORA
DE NARRATIVA
IV SETMANA
CULTURAL
VINARÒS

Marta Jovani i Esbrí, guanyadora de narrativa

La guanyadora de Narrativa de la IV Setmana Cultural de Vinaròs, ha estat una xiqueta benicarlenda, que estudia 6e d'E.G.B. al C.P. Jaume I, amb l'obra «VAJA VIATGE!», que vostès poden llegir a la nostra revista. Amb ella hem mantingut conversa, on ens conta una mica de la seua història, i de les seues coses, és Marta Jovani, té 11 anys.

- Com has rebut el premi, Marta?

• Amb molta alegria, són 5.000 ptes. i vaig quedar primera.

- On es va convocar aquest premi?

• A Vinaròs, dins la IV Setmana Cultural.

- Qui ho va convocar?

• El Col·legi de F.P. i tenia un àmbit comarcal. Els participants eren més bé grans, perquè la categoria era fins els 18 anys, no n'hi havia més.

- Això què vol dir, que tu

ets de les més jovenetes o la més jove?

• No ho sé, he vist que també hi ha uns altres premis, i hi ha un xiquet de quart.

- Però tu has estat la guanyadora...

• Sí, primer no pensava que havia guanyat, però avui quan estàvem a la classe de matemàtiques ha vingut un xiquet i m'ho ha dit.

- Aquesta afecció literà-

ria tu ja fa temps que la cultives o és cosa nova?

• No, jo participo en coses així, de lloes... perquè m'agrada.

- Efectivament, ja sé que fa uns anys que participes en les lloes de Sant Antoni i que has tingut bons premis.

• Sí, vaig quedar un any la quarta i enguany la segona.

- Tens en la família, crec, antecedents artístics...

☞ • Sí, el meu avi, Manuel Esbrí. Té enregistrada una cançó en el primer disc dels Tallers de Música Popular que fa dos anys la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència va fer. Primer, els xiquets i xiquetes de quart vam anar a gravar en cassettes a la gent que sabia coses antigues (cançons, dites, rondalles, etc.). Després eixe material es va

enviar a la Conselleria on es va classificar i seleccionar per tal de fer el disc. El meu avi va ser seleccionat, i van venir els del grup Al Tall a casa a fer-li una gravació molt més perfecta que la que li havíem fet nosaltres, que és la que se sent en el disc.

– Penses continuar escrivint?

• Sí, sempre que hi ha

concursos procuro apuntar-me.

– A més de la literatura, crec, que tens unes altres afeccions artístiques...

• Sí, m'agrada també molt dibuixar.

– Penses treballar-ho en el futur?

• No ho tinc pensat, crec que sí.

– Molt bé Marta, tens alguna coseta més per afegir?

• No.

– Doncs res més, que tingues molts d'èxits.

Ja fa temps que coneixo a Marta, és una xiqueta agradable, simpàtica i molt intel·ligent, pot arribar molt lluny. Molta sort Marta.

Vicent Clavel, creador del «Dia del Llibre»

El llibre és de tots i per a tots. El llibre és el transmissor del pensament humà, i com el puntal més fort de l'home civilitzat és la paraula impresa, la idea transformada en signes és per tant, el llibre símbol de la civilització. Però el lector és l'element més important de cara al llibre, a la seua propagació i per tant el seu aprofitament.

Fou l'escriptor Aldoux Huxley qui en **Un món nou**; a base de principis materialistes, suprimí naturalment la cultura, per la supressió dels llibres que portaven amb ells la memòria dels segles és a dir les emocions de la humanitat. Tot el contrari de Bergson que va escriure: «Qui diu esperit diu, abans que tot consciència, i res com l'esperit que té el poder de conservar el passat i allargar-lo en el futur, per això l'esperit és memòria: l'home que

llog és un somniador que vol viure no sols del present, sinó també del passat».

València era en el segle XV una de les ciutats més cultes de la Mediterrània amb una efectiva aportació en els inicis de la impremta, del llibre imprès, a la cultura i el saber de la humanitat. En la fabricació del paper, Xàtiva és la pionera d'Espanya i d'Europa. El 1325 el cronista Muntaner ponderava la quantitat de paper que eixia de Xàtiva, on els àrabs ja el fabricaven als segles X, XI i XII.

També a València en 1474 s'impremtava el primer llibre literari «Les trobes en lahor de la Verge Maria», un llibre de versos nascut d'un certamen en el qual col·laboraren una trentena de poetes, cosa que demostra que en aquell any hi havia a València una èlite cultural que no tenien altres ciutats.

Però el que volem és donar a conèixer l'existència d'un valencià il·lustre massa desconegut pel poble. Li deien Vicent Clavel, nat a València el 1888 i mort a Barcelona el 1967. El nostre home de xiquet va sentir la crida de la lletra impresa i el 1902 va entrar a la redacció d'El Pueblo, el diari republicà de Blasco Ibàñez, on féu les seues armes literàries puix a més col·laborava en diaris i revistes de Madrid. El 1913 es traslladà a la capital i allí ficà el cap i la ploma als diaris El País i El Radical. Decantat a la política no tardà en donar-se a conèixer i el 1914 fou nomenat secretari del Congrés Republicà Nacional, portant la representació de València. Publicà un llibre de caire polític com «Socialismo, sindicalismo y georgismo» i «El Fascismo», en valencià col·laborà a «El Cuento del Dumenche». En 1916 s'estableix a

València on funda l'editorial Cervantes, però cercant més ample mercat es traslladà a Barcelona.

I és a Barcelona que en 1926, en una de les sessions de la Cambra Oficial del Llibre presidida per l'editor Salvat, proposà la creació del DIA DEL LLIBRE el 23 d'Abril, aniversari de la mort de Cervantes i de la festa de Sant Jordi a Barcelona i Alcoi. Acceptada la proposta es posà a la pràctica tot seguit i a tota Espanya. **ARA AQUELL DIA ÉS LA FIRA DEL LLIBRE.**

Com a Vicent Clavel –i a molts altres– els valencians els tenim oblidats, bo seria per recordar-lo que a totes les biblioteques del nostre país es posaren unes manises que digueren:

VICENT CLAVEL

1888 València - Barcelona - 1967
Creador el 1926 del Dia del Llibre.
El món de la cultura agraiït

ENRIC SOLER

Hernán Cortés, 44
Tel. 47 10 19
BENICARLO

LA FINESTRA DESPULLADA

Transfelicitat

Consultem el banc de dades de l'ordinador, connectem el contestador automàtic per si alguna trucada promet el setè cel o un detergent millor que el que usem. Ens fem torrades a la torradora Moulinex als graus exactes en que queden com ens agraden, un poquet fetes.

Sentim discos de la Nico, de Leonard Cohen i de tota la família. Ingerim pesols d'aqueixos congelats i patates fregides, no ens importa massa l'ordre, estem de vacances.

S'ha torçut el Tàpies de l'estudi però no ens sentim trasbalsats, tenim un vi blanc que ens regalaren uns amics: en vols una copeta?

S'amunteguen els llibres i papers, el millor en aquests casos és pegar-los patades sense cap remordiment i fer-se un lloc al terra i asseure's i posar-se el video i menjar les patates sense forquilla. Heu llegit aqueix paper de Fuster que es diu "la forquilla"?

Nosaltres som d'aqueixa gent que no se'n fia i ens pujem la bicicleta per l'ascensor i la deixem al rebedor. La bicicleta és un objecte veritablement entranyable al rebedor. Sobretot si la bicicleta és d'un color fi i discret que fa joc amb el Peiró-Coronado que interroga els visitants només entren.

Ara connectaré la "Fender" i cantaré el "Kumbayà" però faré una versió molt personal, no creieu, o millor em canto el "My sweet lord": tu faràs els cors?

Som prudentment feliços, estem de vacances i vestim xandals d'aqueixos esportius de diumenge i no cal dir massa coses per entendre'n's. Som prudentment transfeliços perquè el supermercat és prop i estem rodant un curt, i perquè les injustícies que ens volen malmetre el somni les resol Perry Mayson.

JOSEP IGUAL

Concierto de la Coral Polifónica Benicarlanda en Castellón

El pasado día 7 de Abril, se desplazó a Castellón, especialmente invitada por la COFRADIA DE LA SANGRE, dentro de los Actos Culturales que la misma programa todos los años, la Entidad Musical benicarlanda CORAL POLIFONICA BENICARLANDA, que ofreció un concierto popular de verdadero interés.

La velada-concierto, tuvo lugar a las 8 y media de la noche y estuvo formado por una serie de obras, todas cantadas en su lengua original, españolas y del extranjero. Muchas de estas piezas musicales que ofreció la Coral, tenían un especial interés ya que forman parte de la programación de nuestra Entidad Musical de Benicarló que tiene preparada para su

inminente Gira a Luxemburgo, Holanda y Bélgica, que realizará esta Semana Santa y de la cual ya les tendremos informados a su vuelta del viaje.

Las obras interpretadas en el Concierto que nos ocupa fueron las siguientes:

EL BAILE (canción asturiana de E.M. Torner); EL ROSSINYOL (tradicional catalana arm. A. Pérez Moya); O VOSO GALO COMADRE (popular gallega de M. Groba); LA CALMA DEL MAR (tradicional del Maresme, arm. E. Ribó); ERES COMO LA NIEVE (popular castellana, de C. Halfter); CUANDO LA PERDIZ CANTA (popular leonesa, de V. Flacó); CIELITO LINDO (popular mexicana, de T. Guizar); BLUE MOON (popular inglesa,

de Rodgers); RONDEL (popular valenciana, de E. Chavarri); y finalizando con: GRAN JOTA VALENCIANA (de M. Massotti).

El éxito del concierto, que fue dirigido por su Director titular, Dña. Luisa María López Prats, fue clamoroso y total, acogida cada obra con múltiples aplausos, que obligaron, al final del concierto, a la interpretación de una AVE MARIA, nueva de procedencia alemana, La Coral, fue despedida con una gran ovación del público asistente que llenó totalmente el templo donde se celebró el concierto.

Por último, la Cofradía de la Sangre obsequió a la Coral, con una cena fría.

CORAL POLIFONICA BENICARLANDA

Les flors

De les flors la Rosa és la Reina del clavell se'n pot dir el Rei, de la dàlia la virreina, i del romer el virrei.

El baladre és el comte, la viola la comtesa, el gerani és el príncep, i la líria la princesa.

Mireu la cort del Jardí! la rosa i el clavell, la dàlia, el lliri i el baladre, la viola i el gerani i la campaneta que fan d'acompanyants.

CARLOS RAFAEL GIMENO TILLER
QUART «A»
C.P. JAUME I - BENICARLO

NOTA:

La Setmana passada les revistes dels subscriptors arribaren tard per causes alienes a la voluntat de "Benicarló-Crònica"; perdoneu les molèsties. Gràcies.

EL CORC

Hi ha qui per llegir aquest paper es pren massa Whiskeys: Hi ha qui acusa «Benicarló-Crònica» de ser del P.S.O.E. La setmana passada d'altres afirmaven que el número l'havia pagat A.P., i uns altres més al·lucinants afirmen que el paga l'església pels repetits motius religiosos de les darreres portades. El que diem, massa whiskeys.

.....

També hi ha qui no sap on hi és, el Corc en canvi si que sap on són el torts: a la paransa.

.....

Hi ha a qui l'envien de totes les llistes, no sempre cultura rima amb confitura.

.....

La Ronda al Maestrat ho té clar i passa per tot el Sénia. A poc a poc ho van entenent, tots menys els torts.

.....

S'està negociant un partit de futbol de la màxima: «contes de Vila» - «Benicarló Crònica», no se saben encara les probables alineacions, l'únic que sabem els de *Benicarló Crònica* és que cas de jugar Febrer de porter, els tirs hauran

d'anar sobretot per l'esquerra. En propers **Corcs** donarem més informació del «matx».

.....

Sembla ser que E.U. i U.P.V. acudirán junts a les municipals, els hi ha d'optimistes!

.....

Voleu saber un restaurant on es pot dinar en quatre hores? doncs un que es diu «Les planes del Reine», es veu que en aqueix «reine» mana la incompetència. Recomanat per a estressats.

.....

La veïna d'enfront no sap que fer. Té un cosí al P.S.O.E., un nebot a U.P.V., un amant a A.P. i un germà al C.D.S., i això que en aquest poble no hi ha polítics, diuen, però el seu és un vot útil.

.....

El ram de la «fusta» ha fet vaga, l'empresariat amenaça. Toquem fusta!

.....

Com sempre també hi ha hagut qui ha fet Pasqua abans de Sant Vicent.

.....

El Corc

Teatre de carrer a Benicarló

L'any passat amb motiu dels 750 Aniversari de la Carta Poble de Benicarló el grup gironí «Petit Circ de Carrer» entusiasma i diverteix la població menuda —i... gran— del nostre poble.

El dia 23 d'abril, Festa del Llibre, un grup de teatre professional que ja ha actuat en diferents indrets d'Espanya i d'Amèrica Llatina actuarà per tota la canalla gran i petita del nostre poble a la mateixa plaça on actuà «Petit Circ de Carrer».

El teatre d'aquest interessant grup de la mà de Jesús Roche i d'Albert Garcia es basa principalment en la improvisació i en la participació del públic en l'espectacle.

L'obra que desenvoluparan es titula MARCO & POLO o VICEVERSA; amb ella diversió, ob-

servació, participació i tot això sense oblidar el transfons social de l'espectacle.

Us esperem a tots a la plaça de Sant Bertomeu de Benicarló a les 8 hores de la tarda del dia 23 d'abril.

No falleu!

M.P.E.

MÚRCIA-86

L'any passat amb motiu del 750 Aniversari de la Carta Poble de Benicarló, el grup gironí «Petit Circ de Carrer» entusiasma i diverteix la població menuda i... gran del nostre poble.

Importante victoria del Benicarló ante Rayo Ibense (2-1)

Adelantó el Benicarló su partido al sábado para permitir el disfrute del domingo de Pascua, sin embargo la afición no respondió a esa deferencia registrándose una pobre entrada, en un partido donde el equipo necesitaba ese apoyo moral para conseguir mantener la categoría. Pese a ello, pese a la frialdad de las gradas, pese a la falta de los casi no recordados gritos de aliento, pese a todo, el Benicarló se impuso al final de manera apretada y casi de infarto, ya que a falta de diez minutos se falló un penalty.

El Benicarló debió de sentenciar el partido en la primera parte, ya que además de gol hubieron claras ocasiones de Abella, Bosch y Dani, que no entraron por falta de puntería y por el acierto del portero Gómez, que supo salir muy bien a cubrir marco. El Benicarló vio como Miguel, ese jugador que lucha los noventa minutos, que da la cara por la camiseta, marcaba su primer gol. Otras veces con su lucha los ha propiciado para sus compañeros. El sábado fue el abrelatas que rompió el nutrido sistema defensivo que se trajeron los de Ibi.

En la segunda parte salieron los rojillos a tope, con la intención de dejar sentenciado pronto el partido, sin embargo no hubo mucha claridad de ideas. Ello motivó un descenso de la presión, que fue aprovechado por el Rayo Ibense

se para, primero de manera tímida y luego constante, dominar el partido. Llegó la jugada del gol de empate, polémica ya que Alberto hizo falta previa a Guillermo, y le metió el primer gol a un Ciurana que hasta ese momento sólo había hecho de espectador. Luego pudo sentenciar el Rayo Ibense, pero sus delanteros demostraron el porqué marcan tan pocos goles. Ello permitió al Benicarló rehacerse.

Sin embargo empezaron las desgracias. Primero Bosch era «cazado» alevosamente por un zaguero, Lozano, sin

que el imponente Gramaje Ferrando sacase tarjeta. Luego llegó la jugada del penalty, en una galopada de Peña desde su propio campo, dejando por fuerza a dos contrarios, para ser derribado por el portero Gómez cuando se había metido en el área.

Allí se armó Troya. Vives, centro-delantero del Rayo Ibense, empezó a perseguir al colegiado, sus compañeros placandolo, cual jugador de rugby, y el público gritando «que lo suelten». Gramaje tuvo miedo y llamó con urgencia a la Guardia Civil, que consiguió sacar-

lo del terreno de juego, rompiendo con un gesto de muy mala leche el banderín que señala la mitad del terreno de juego. Todo un espectáculo bochornoso.

Peña lanzó el penalty, y Peña falló, lo tiró mal y Gómez rechazó. Parecía que se había perdido el último cartucho, sin embargo a falta de cuatro minutos «pitufu» Oscar, volvió a meter otro de sus goles decisivos, el quinto de su cuenta particular. Una vez más el pequeño, pero escurridizo centrocampista le dio la victoria al Benicarló.

El Benicarló acusó demasiada responsabilidad y jugó por debajo de su nivel

El pasado fin de semana, por primera vez en un dilatado historial, el Club Baloncesto Benicarló participó en una fase de ascenso a la Segunda División. Los benicarlándos perdieron los dos partidos, pero no llegaron a jugar al mismo nivel que una semana antes les permitió llegar a la citada fase. El sábado por la tarde se perdía frente al Calpe, equipo anfitrión, por un claro 85-70; el domingo por la tarde se perdía en la final de consolación ante el Jorge Juan de Novelda, tras una mala primera parte. La gran final fue para el Calpe que se impuso al Dimar de Valencia por 30 puntos, pero sin terminar el partido, ya que los valencianos se quedaron con un solo jugador en pista a falta de seis minutos.

Sin embargo la noticia también estuvo en las gradas donde directivos y federativos comentaban la casi ya segura reestructuración del baloncesto a nivel de Segunda División, con

la formación de un grupo valenciano-aragonés, que permitiría a los cuatro finalistas acceder a la misma. Parece ser que las diferencias entre la valenciana y aragonesa radican en los equipos y la manera de dividirlos; la valenciana aboga por dos subgrupos de ocho equipos en una fase previa, y seguir luego como en primera división. Los aragoneses desean un único grupo de 14 equipos. Sea como sea el Benicarló, caso de aprobarlo la asamblea de socios, podría jugar la próxima temporada en Segunda División. Todo un hito en nuestra ciudad.

Volviendo a la fase, indicar que el Calpe tenía mejor equipo, con hombres de experiencia, y que además a final de mes pasan por caja. Pese a ello el Benicarló mantuvo bien las distancias, no dejando a los alicantinos tomar ventajas definitivas, pese a que el equipo comenzó con nervios, y pese a ciertas ayuditas arbi-

trales, innecesarias, que se incrementaron tras el descanso, sobretodo cada vez que los jugadores benicarlándos se acercaban en el marcador. Los diez últimos minutos del partido fueron terribles para el Benicarló, se perdieron dos jugadores por cinco faltas, Campos y Paris, y el desconcierto en el equipo propició que a falta de cinco minutos tuviesen 25 puntos de ventaja (81-56). Sin embargo en lo que restó de partido aún se pudo reducir en diez puntos la diferencia.

El segundo partido se jugó el domingo por la tarde, a las 18'45, y tras unos primeros minutos de igualdad los alicantinos del Jorge Juan comenzaron a tomar serias diferencias en el marcador, que no pudieron ser cortadas ni con los tiempos muertos pedidos desde el banquillo. Ello hizo que al descanso el equipo de Novelda tuviese el partido casi solucionado, ya que además el Benicarló se encontraba más car-

gado de personales. Sin embargo pareció que el Benicarló podía darle la vuelta en el marcador, consiguiendo reducir en varias ocasiones las diferencias, pero el Jorge Juan se mostró siempre más frío en pista y consiguió mantener la ventaja hasta el término del partido.

La mejor temporada del equipo senior masculino ha terminado, ahora habrá que esperar el dictamen de los federativos. De aprobarse la nueva distribución el Benicarló ascendería a Segunda División, de lo contrario se jugaría en Tercera A.

III CAMPEONATO DE VERANO DE BALONCESTO

Hasta el próximo día 30 de este mes, está abierto el plazo de inscripción de los equipos que deseen participar en la tercera edición del campeonato veraniego de baloncesto. Recordar que en este campeonato se regirán las normas de la FIBA, con un estricto control sobre los jugadores que participen.

Cines

CAPITOL

REGIO

Salas dotadas con DOLBY STEREO

DOS SALAS DE CINE... CON PROGRAMACIONES ¡¡DE PELICULA!!

CAPITOL

REGIO

Proyección: Día 23:

Proyección: Del 23 al 27:
YO, EL HALCON

FANTASIA (6 y 8 tarde) **TERCIOPELO AZUL** (10 noche)

Del 29 al 5: **PLATOON**

Del 24 al 27: **LA COSTA DE LOS MOSQUITOS**

Día 29: **ROBO A MANO ARMADA**

ATENCION: Nos reservamos el derecho de cambiar o alterar alguna película, siempre que sea para mejorar la programación.

El sábado comienza la ronda ciclista al Maestrazgo

Pese a no disponer en nuestra redacción de un programa oficial, y por respeto a los aficionados al ciclismo hay que hablar de la Ronda Ciclista al Maestrazgo, que como cada año organiza la Unión Ciclista Benicarló. La misma contará en esta ocasión de tres días de carrera, dando comienzo el sábado con la etapa en línea Benicarló-Benicasim, y cuyo recorrido parece se tuvo que variar a última hora. La ronda como es habitual saldrá al mediodía desde la Plaza de San Bartolomé, y pasara por tierras catalanas para luego buscar el interior del

Maestrazgo y bajas hasta las playas de Benicasim. El domingo se disputará la segunda etapa en línea, entre Benicasim y Peñíscola; mien-

tras que el lunes una tercera Benicarló-Benicarló, recorriendo muchas poblaciones de esta comarca. La ronda este año rendirá especial

recuerdo hacia Pedro Gellida, el que fuera su primer presidente y el socio número uno de la entidad.

Xtraordinario

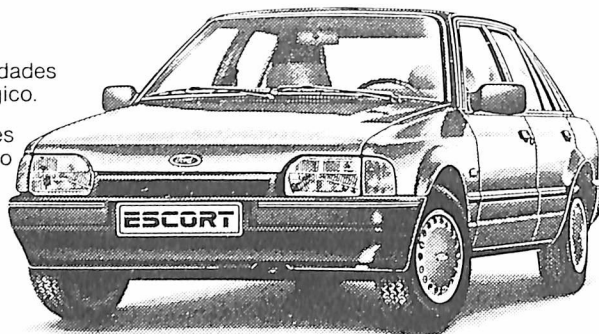
Serie Limitada

ASI ES DE SERIE • luneta trasera térmica • cambio 5 velocidades • limpiaparabrisas 2 velocidades e intermitente • reloj analógico.

Y ADEMÁS, TODO ESTE EQUIPO XTRA INCLUIDO • cristales tintados • tapacubos integrales en blanco • lavalimpia trasero • llantas y neumáticos anchos • consola central • espejo cortesía pasajero • con radio cassette estéreo ESRT-32 PS • Y hay más.

PARA QUE USTED ELIJA motores 1.4 gasolina y 1.6 diesel.

Y A UN PRECIO XTRAORDINARIO

desde 1.348.800 ptas.

IVA y transporte incluidos

Aprovéchese. La oportunidad es extraordinaria

Nuevo Ford Escort XTRA

Venga y compruébelo en su Concesionario Ford.

Ctra. N. 340 Km. 138'5
BENICARLÓ-VINARÓS

Automóviles Benvisa

III CONCURS DE FOTOGRAFIA

Per a la Portada del Programa de Festes Patronals

III Concurs de Fotografia. Amb motiu de les Festes Patronals, es convoca un concurs de fotografia per a la portada del Programa de les Festes Patronals de 1987 d'acord amb les següents

BASES

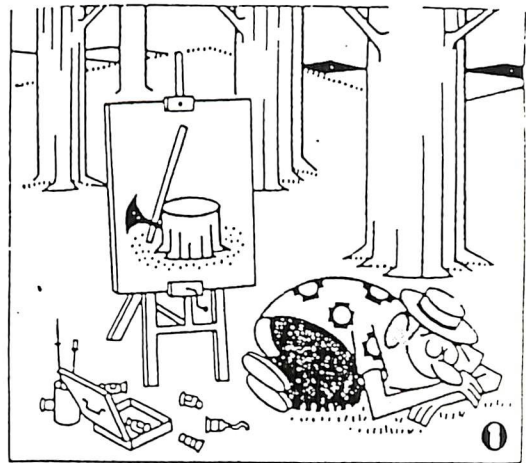
- 1.- Aquest concurs és promogut i organitzat per la Comissió de Festes de l'Ill.Im. Ajuntament de Benicarló
- 2.- Es convoca aquest concurs en la següent modalitat:
 - En paper de color.
- PRESENTACIÓ Les dimensions de la imatge fotogràfica, en posició vertical, seran de 25 x 20 centímetres. Deurà anar muntada al damunt d'una cartolina o tauler. Els motius hauran de tractar obligatòriament de temes relacionats amb la ciutat de Benicarló o les seues Festes Patronals.
- 3.- Podran participar-hi tots els residents dins l'àmbit nacional.
- 4.- Es podran aportar fins un màxim de cinc obres per autor, no publicades amb anterioritat, ni guardonades amb un dels tres primers premis en qualsevol altre concurs.
- 5.- Al dors de la cartolina o tauler en el que anirà muntada la imatge fotogràfica, deurà signar-se amb un pseudònim o lema, portant adjunt un sobre tancat dins el qual hi constarà el nom i adreça del concursant, així com el títol de la fotografia
- 6.- Les fotografies es podran portar a les oficines de l'Ill.Im. Ajuntament (c/ Mayor, núm 11) de 10'00 a 13'30 hores, o remetre per correu certificat o qualsevol altre mitjà, de manera que això no represente cap càrrec a la seua recepció.
- 7.- El jurat sera format per l'Ill.Im. Sr. Alcalde i cinc membres de la Comissió de Festes.
- 8.- El termini d'admissió dels treballs serà fins les 13'30 hores del dia 8 de maig de 1987.
- 9.- La decisió del jurat serà inapel·lable, podent declarar desert el concurs, si així ho estima oportú.
- 10.- El resultat del concurs serà comunicat als guanyadors per escrit, quedant exposat el mateix, al tauló d'anuncis de l'Ajuntament.
- 11.- Les obres seleccionades seran exposades al públic des del dia 1 fins al 15 de Juliol.
- 12.- Els premis seran lliurats als guanyadors personalment o als qui acrediten representar-los. Als no residents en Benicarló se'ls remetrà, en el moment oportú.
- 13.- Les fotografies guardonades passaran a ser propietat de la Comissió de Festes de l'Ill.Im. Ajuntament de Benicarló.
- 14.- La fotografia guardonada amb el primer premi, a més de servir de portada per al Programa de Festes, podrà ser utilitzada per a qualsevol classe d'anunci o divulgació de les mateixes.
- 15.- Els treballs no guardonats podran retirar-se dins dels trenta dies següents a la cloenda de l'exposició. Passat aquest període, les fotografies no retirades passaran a ser propietat d'aquesta comissió.
- 16.- Els premis seran els següents:

PRIMER PREMI:	25.000-- Ptes. i Trofeu
ACCESSIT:	5.000-- Ptes. i Trofeu
- 17.- El fet de participar en aquest concurs implica la total acceptació de les presents bases, quedant facultada la Comissió de Festes, per a resoldre els casos no previstos en les mateixes. Les obres es procurarà conservar-les en perfecte estat i seran objecte de la major atenció en el seu tracte. Així mateix, es declina tota responsabilitat pels accidents que es puguen produir.

LA COMISSIÓ

FARMÀCIES DE TORN

- Dia 23: O'CONNOR. Mayor, 46.
 Dia 24: CARCELLER. Yecla, 37.
 Dies 25 i 26: MAO—RES FEBRER. Navarra, 8.
 Dia 27: CID. General Aranda, 23.
 Dia 28: SANTOS. Mayor, 1.
 Dia 29: O'CONNOR. Mayor, 46.

Ceroar 10 errors

Gayba
modas

Mayor, 28 - Tel. 45 18 60 - VINARÒS

TODO PARA LA MUJER

EL MAS IMPORTANTE
CENTRO COMERCIAL
DE LA COMARCA

NOVIAS
COMUNIONES
(Niño-Niña)

PEUGEOT 309 ES OTRA HISTORIA.

En la carrera por crear una generación de coches más avanzados, rápidos y fiables, Peugeot vuelve a marcar la diferencia con el Peugeot 309. La concepción asistida por ordenador y la tecnología aplicada, se unen a la imaginación y al espíritu innovador. En perfecto equilibrio.

La aerodinámica al servicio del rendimiento.

Coefficiente de penetración $CX = 0,30$. Todo un récord aerodinámico para que nada se oponga a la emoción de las altas prestaciones. Mantenimiento reducido. Menor consumo: 4,9 litros a 90 Km/h.

El equipo integral al servicio del confort.

Aire acondicionado (GT). Mando a distancia de cerraduras (GT). Elevalunas eléctricos (SR, GT). Cerradura eléctrica centralizada de puertas y maletero (SR, GT). Asientos traseros abatibles en dos partes (SR, GT). Envoltente acústico del habitáculo.

La precisión tecnológica al servicio de la seguridad.

Dirección asistida (GT). Circuitos de frenado independientes. Compensador de frenada. Prestaciones con alto nivel de experimentación: hasta 105 CV. hasta 190 Km/h.

Así es el Peugeot 309. Cuando se prueba, bastan tres palabras para definirlo con exactitud: Es otra historia.

PEUGEOT 309
ES OTRA HISTORIA.

AUTOVIMA

ctra. valencia a castellón, km.134,500
BENICARLO (Castellón)

su concesionario
PEUGEOT TALBOT

